

En tilsvarende bestemmelse som i lovforslagets stk. 2 fandtes i 1977-råstofloven. Det foreslås at indsætte bestemmelsen i loven igen for at tydeliggøre, at amtsrådet kan fastsætte vilkår for tilladelser til råstofindvinding ud over de i § 10, stk. 1, nævnte, med henblik på at opfylde de hensyn, der er nævnt i lovens § 3.

Hvis der med hjemmel i anden lovgivning, der er omfattet af samordningspligten efter lovens § 8, er forlangt stillet vilkår af vedkommende myndighed, skal disse vilkår altid medtages i amtsrådets tilladelse efter råstofloven.

Efter § 7a, stk. 4, i landbrugsloven kan landbrugsministeren tillade, at landbrugspligtige jorder midlertidigt anvendes til råstofindvinding. Landbrugsministeren har bemyndiget amtsrådene til at træffe afgørelse efter bestemmelsen og føre tilsyn med, at vilkårene for indvindingen overholdes. Der er fastsat nærmere retningslinier for amtsrådenes administration, herunder at amtsrådet i fornødent omfang skal indhente en udtalelse fra jordbrugskommissionen om de jordbrugsmæssige interesser, inden det træffer afgørelse efter landbrugsloven.

Bestemmelsen i stk. 3 er ny, men indholdet er en præcisering af, hvad sikkerhedsstillelsen skal kunne dække.

Udgangspunktet ved fastsættelsen af sikkerhedens størrelse vil være et økonomisk overslag eventuelt et kvalificeret skøn over, hvad det vil koste amtsrådet, at lade efterbehandlingsarbejder udføre af en fremmed entreprenør. Som følge heraf vil de udgifter, der bliver tale om, altid være større end den omkostning, råstofindvinderen selv må regne med, hvis han løbende foretager efterbehandling med sine egne maskiner og redskaber. Beregningen må også ske under hensyn til den foreliggende grave- og efterbehandlingsplan, idet man med denne som grundlag vil kunne beregne de omtrentlige jordarbejder, amtsrådet vil kunne komme ud for at skulle lade udføre.

Hvis gravningen foregår i etaper, således at der sker en løbende efterbehandling, vil der kunne ske en reduktion af sikkerhedsstillelsen. Sikkerhedsstillelsen skal i så fald svare til det areal, der til enhver tid ifølge graveplanen kan ligge afgravet uden at være blevet efterbehandlet.

Til nr. 6

Af oplysende grunde foreslås det, at der bliver optaget en bestemmelse i loven om, at Naturklagenævnets afgørelser er endelige, selv om dette følger af almindeligt gældende regler. Tilsvarende bestemmelser findes i planloven og naturbeskyttelsesloven.

Til nr. 7

Til kapitel 4

Kapitel 4 om forekomster på søterritoriet og kontinentalsoklen foreslås i sin helhed affattet påny. Formålet hermed er at ændre lovens bestemmelser for råstofindvindingen på havet, således at denne fremover vil komme til at foregå under større hensyntagen til naturværdierne i havet og på havbunden.

De foreslåede bestemmelser i kapitel 4 er delt op i et afsnit om kortlægning og planlægning (§ 18), et afsnit om godkendelse af indvindingsmateriel (§ 19), et afsnit om tilladelser og udlæg af indvindingsområder (§§ 20-22), et afsnit om VVM-procedure (§ 23), et afsnit om bortfald, tilbagekaldelse eller ændring af tilladelser (§ 24), et afsnit om anlæg på kontinentalsoklen (§ 25) og endelig et afsnit om klage over afgørelser vedrørende råstofindvinding på havbunden (§ 26).

Til § 18

Bestemmelsen i forslagets § 18, stk. 1, er ikke ændret i forhold til den gældende råstoflovs § 18, stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 foreslås ændret, således at det præciseres, at miljø- og energiministeren *kan* udarbejde planer for indvindingen på havet. Ifølge den gældende lovtæst *udarbejder* ministeren planer for råstofindvindingen, og denne formulering kan give indtryk af, at der foreligger en pligt til at gennemføre en sådan planlægning. Da det ikke – specielt efter afformaliseringen af bl.a. råstofplanlægningen på land – har været hensigten, at der skulle foreligge en pligt til udarbejdelse af planer for råstofindvindingen på havet, foreslås det at bringe lovtæksten i overensstemmelse hermed.

Den gældende bestemmelse er i de senere år blevet anvendt til at udarbejde delplaner for indvinding i udvalgte områder, f.eks. for råstofforsyningen til Øresundsforbindelsen på Kriegers Flak. En sådan planlægning vil med den foreslåede nye formulering fortsat være mulig.

Bestemmelsen i forslagets § 18, stk. 2, skal i øvrigt ses i sammenhæng med forslagets § 22, hvorefter miljø- og energiministeren kan udlægge områder på havet til råstofindvinding. Områderne kan bl.a. udlægges på baggrund af råstofkortlægningens resultater.

Til § 19

I bestemmelsen fastholdes principperne for administrationen af den gældende lovs § 19. Den gældende lov fastsætter, at »efterforskning og indvinding af